

Søvndal igennem, dengang han var parlamentarisk støtte for en socialdemokratisk ledet regering? Var det ikke hr. Villy Søvndal, der fik afskaffet eksempelvis efterlevelsespensionen? Var det ikke hr. Villy Søvndal, der var med i førtidspensionsforliget, hvor man delte folk op i A- og B-medlemmer?

Jeg bliver altså bare nødt til at sige, at det er sølle, hvor lidt hr. Villy Søvndal, dengang han havde magt, kunne udvirke, og hvor er det sølle at høre på, hvor meget man vil nu, uden at man er med dér, hvor tingene sker. Der har Dansk Folkeparti trods alt det privilegium, at vi er med dér, hvor tingene sker. Vi får noget med hver evig eneste gang, vi indgår et forlig eller en aftale med regeringen – hver evig eneste gang – og sådan vil det fortsætte og fortsætte, så længe det her flertal er der, og det tror jeg faktisk at den danske befolkning er godt tilfreds med.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den røde lampe lyser. Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, man kan konstatere, når man lytter til fru Pia Kjærsgaard, at angreb er et utrolig dårligt forsvar for de sidste 8 års førte politik.

Fru Pia Kjærsgaard siger, at man jo får noget hver evig eneste gang, man sætter sig over for regeringen. Det tror jeg på, og derfor undrede det mig også meget, da fru Pia Kjærsgaard for lidt over 14 dage siden sagde, at vi skal tilbage til dyderne fra valgsejren til i 2001. Vi skal have en ny politisk start, og det betyder, at der skal ske noget i retspolitikken, i sundhedspolitikken, i udlændingepolitikken. Det skal statsministeren hanke op i, det har sejlet for længe.

Derfor det meget enkle spørgsmål: Er fru Pia Kjærsgaard tilfreds med statsministerens redegørelse? Er fru Pia Kjærsgaard tilfreds med Venstres ordfører, som har sagt i dag, at der er intet nyt politisk projekt?

Kl. 11:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:44

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu tror jeg sådan set ikke – det kan statsministeren selv svare på senere, men jeg tror ikke, man bare skal konkludere af den redegørelse, der blev fremlagt i tirsdags her i Folketinget, at det er så det. Nu skal vi jo til at arbejde.

Jeg mener, som jeg sagde i min indledning og har skrevet i mit ugebrev – som fru Margrethe Vestager læser op af, og hvor er jeg dog glad for, at det bliver læst rundt omkring – er jo, at vi i ganske mange måneder har været inde i det, vi vel nok alle sammen kan kalde et vakuum. Vi har gået og ventet på at komme til at arbejde, vi har gået og ventet på, at noget skulle ske. Det skete så, og jeg vil spørge fru Margrethe Vestager, om det ikke er rigtigt, at vi alle sammen glæder os rigtig meget over, at vi nu kan trække i arbejdstøjet, at vi har fået en ny statsminister, at vi har fået nogle nye ministre, at der nu kommer lidt arbejdskraft og lidt optimisme. Jeg vil have lov til at være optimist, også i en tid hvor vi har en krise. Jeg har rigtig lyst til at gå i gang med det politiske arbejde, jeg synes, det er et privilegium, at man kan få lov til det, og jeg kan kun indbyde fru Margrethe Vestager.

Jeg forstod sandelig ikke, at fru Margrethe Vestager gik fra skattereformforhandlingerne og nu skal sidde med socialisterne og udarbejde et eller andet skatteoplæg. Hvor er det dog sølle, kom dog i arbejdstøjet, og lad os dog være lidt optimistiske. Der er ikke andre end os til at være det i en periode, hvor Danmark står i denne krise, og vi er altså nødt til at smøge ærmerne op og arbejde i stedet for at tale alting ned i et sort hul.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:46

Margrethe Vestager (RV):

Den sang, som statsministeren skal vælge at synge for fru Pia Kjærsgaard, må være »Her går det godt, fru Kammerherreinde«, for det er jo det, der er tingenes tilstand.

Fru Pia Kjærsgaard er, som fru Pia Kjærsgaard sagde for et øjeblik siden, helt tilfreds – helt tilfreds – med skattereformen; det er fuldstændig, som det skal være. Fru Pia Kjærsgaard er helt tilfreds, og det er hun lidt over 14 dage senere, end hun sagde, at det har sejlet for længe. Afstanden mellem de to udsagn er jo simpelt hen som herfra og til månen, og jeg synes, det er interessant at høre fru Pia Kjærsgaard være helt tilfreds, samtidig med at fru Pia Kjærsgaard mener, at det har sejlet for længe.

Derfor bliver fru Pia Kjærsgaard nødt til her i dag at skabe klarhed over, hvad det er for en optimisme, hvad det er for en linje, regeringen skal lægge, og hvad det er for nogle nyheder, fru Pia